

KHI EM ĐÁNH CẤP.

Khi em còn ở khoảng tuổi một, hai hoặc ba tuổi, lấy một vật gì không phải là của em, thì đó chưa phải là hành động ăn cắp thật sự vì ở tuổi đó em chưa ý thức được rằng cái gì là của em và cái gì không phải là của em. Em lấy vì em quá thích vật đó mà thôi. Trường hợp như thế mẹ không nên “ồn ào” khiến em sợ hãi vì sự giận dữ của mẹ, mẹ chỉ cần nhắc em rằng: “Đó là đồ chơi của bạn em không phải của em, em cũng có nhiều đồ chơi khác ở nhà cũng đẹp và

tốt không kém gì của bạn em vậy”

Nhưng đối với những trẻ từ sáu tuổi trở lên cho đến tuổi dậy thì mà có hành động lấy một vật không phải của mình thì đó phải được cho là một hành động ăn cắp thật sự. Khi em hành động như thế em biết là em đang làm một việc không đúng, vì thế cho nên em hành động lén lút cất dấu vật ăn cắp đi và cuối cùng khi bị hỏi đến thì em chối rằng em không biết và em đã không lấy vật đó.

Khi mẹ biết được con mình đã lấy cắp một vật gì đó, mẹ chắc sẽ vô cùng lo lắng và không tránh khỏi sự giận dữ, có thể mẹ sẽ đánh em, mắng em thậm tệ. Đó cũng là tự nhiên vậy, vì ăn cắp quả là một trọng tội bạn và Thảo và tất cả chúng ta đều rất lấy làm lo sợ nếu điều đó xảy ra cho con cái mình.

Điều quan trọng là cha mẹ phải cho em thấy rõ là mình không đồng ý em làm như thế và nhất định bắt em phải lập tức trả lại ngay. Tuy thế mẹ cũng nên nhớ rằng đừng đe dọa em thái quá hoặc có hành động như tỏ vẻ không còn yêu thương em nữa.

Có em được cha mẹ nuôi nấng đầy đủ, em được mẹ mua cho em thật nhiều đồ chơi và nhiều thứ khác nữa đôi khi còn cho tiền em để em “dung dăng dung dẻ” với các trẻ cùng lứa tuổi. Nếu em sinh ra lấy cắp một vật gì, có thể là số tiền nhỏ của mẹ hoặc của bạn cùng lớp hoặc em lấy cây bút của bạn v.v. Thường như thế thì em không nghĩ là em đã lấy cắp vì tất cả những thứ kể trên em đều có cả. Có thể em bị lẫn lộn về sự suy tưởng trong đầu em cho nên mới sinh ra việc lấy một vật mà em không cần thiết.

Hầu hết các trường hợp lấy cắp thường xảy ra cho những trẻ em không được hạnh phúc và cô đơn hoặc không có bạn bè. Em thiếu tình yêu thương ấm áp của cha mẹ hoặc thiếu sự cảm thông của cha mẹ. Em thường có cảm tưởng rằng em khó làm bạn với những đứa trẻ cùng lứa tuổi, điều này có thể cho thấy có những em lấy tiền của cha mẹ mua kẹo bánh hoặc mua quà vật đem vào lớp cho bạn và từ đó lánh xa dần cha mẹ. Tuổi mới bắt đầu lớn là thời gian mà đứa trẻ bắt đầu cảm thấy cô đơn vì em đã hiểu biết chút ít về tình cảm nhiều hơn và ước muốn tự do.

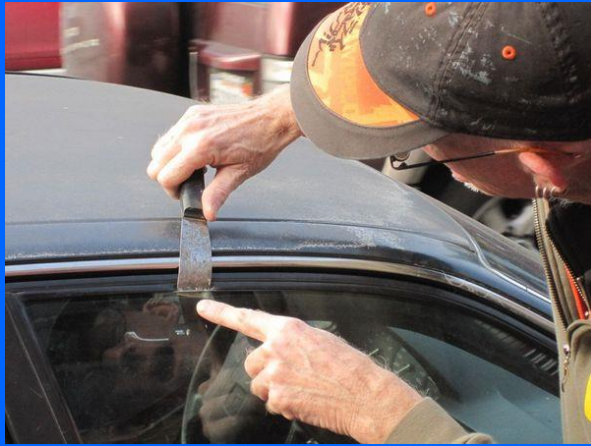
Nếu mẹ biết rõ em đã lấy một vật gì, mẹ phải nói cho em biết, phải cứng rắn và chắc chắn biết là em lấy nó ở đâu rồi nhất định bắt em phải đem trả lại đúng chỗ. Đừng để em nói dối để che đậy hành động của mình. Chấp nhận trẻ nói dối trong trường hợp này không khác gì mẹ tha thứ cho kẻ trộm. Trường hợp mẹ đi shop với em chẳng hạn nếu em lỡ lấy phải một vật gì dấu đi nếu bạn biết được bạn nên đưa vật đó đến chỗ người bán hàng cắt nghĩa rằng con bạn đã lấy và chưa trả tiền và em muốn trả lại. Thầy giáo cũng như quý vị chủ bút có quyền trả lại những bài báo nói đến việc lấy cắp của em để tránh cho em sự xấu hổ trước đám đông. Như thế có nghĩa là không cần thiết phải làm nhục một đứa trẻ lấy cắp mà điều cốt yếu là chỉ nên làm sáng tỏ vấn đề cho trẻ em thấy "lấy cắp là một điều cấm kỵ và là một tội phạm"

Đây là thời kỳ mà trẻ em cần đến sự lưu tâm của cha mẹ nhiều nhất. Mẹ tìm bạn cho em giúp em gần gũi với bạn, đó là những bước đầu tiên của sự hướng dẫn một đứa trẻ đi vào với cuộc sống xã hội bên ngoài. Hướng dẫn em làm bạn với những trẻ cùng tuổi với em, cho em một chút tự do để tìm hiểu về cuộc sống để không bám víu vào người khác, nghĩa là phải biết tự lập.

Mẹ có thể để em thỉnh thoảng xa gia đình trong những kỳ nghỉ hè cùng với các bạn em mà nhà trường tổ chức (cắm trại xa, du ngoạn v.v.) cho phép em ăn mặc giống bạn và cho em một số tiền bỏ túi để khi cần em có thể xử dụng theo ý em mà không cần phải xin mẹ. Dĩ nhiên ở đây Thảo không có ý nói là mẹ cứ để em tự do kết bè kết bạn với đám trẻ thiếu sự kèm chế cũng như giáo dục của gia đình. Nhưng một chút tự do để em thấy rằng em cũng là một đứa trẻ giống như những đứa trẻ khác và điều đó đem lại cho em sự tự tin.

Ngoài ra có những vùng mà trẻ con lúc nào cũng chỉ chờ chực cơ hội để vào nhà người khác mà đánh cắp hoặc dám làm những việc khác táo bạo hơn. Và những trẻ em có cha mẹ là những người hiểu biết sống trong những vùng như vậy cần được cha mẹ đề cao cảnh giác các con. Rồi sự lựa chọn trường học, làm thế nào

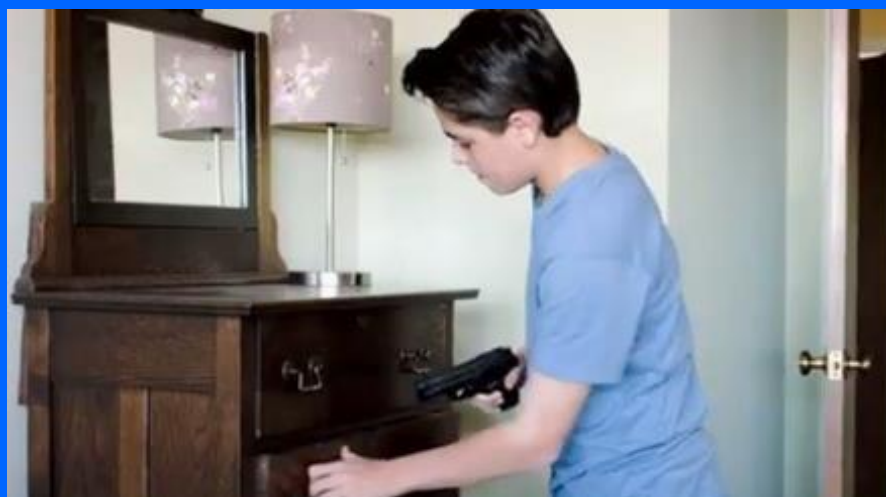

để kinh tế gia đình trở nên khá hơn cũng là một vấn đề khó khăn cho các bậc cha mẹ trong những vùng có những sinh hoạt như thế của trẻ em.

Nói tóm lại sự lấy cắp của trẻ em cũng như của một số các người trưởng thành có hiệu biết trách nhiệm, lôi kéo theo cuộc sống tội phạm về sau này thường thường là do ở đời sống ấu thơ

thiếu tình yêu thương và thiếu an sinh trong đời sống. Những người như thế cần được sự giúp đỡ của nhiều người thì đời sống của họ mới trở nên bình thường được.

Dã-Thảo Quế Trần
Tháng 11/1984.

Hình ảnh trên trang này được lấy từ internet.

DTQT
08/03/2016